

има мечи уши, но не смѣялъ, защото рискувалъ съ живота си. Разболѣлъ се. Най-сетнѣ ухитрилъ се, отишълъ на полето, изровилъ една дълбока дупка, турилъ устата си въ дупката и казалъ: „Царѣтъ има мечи уши!“ Затворилъ дупката и му олекнало. Но на сжщото мѣсто израснала една свирчивина. Минавало отъ тамъ едно овчарче и рекло: „Чакай да си направя една свирка.“ Като свирѣлъ, кавалѣтъ почналъ да казва: „Царѣтъ има мечи уши.“ И тъй, изъ цѣлия градъ се чуло: „Царѣтъ има мечи уши.“ Царѣтъ повикалъ тогава бръснарина и го попиталъ: „Ти нали обѣща, че нѣма да казвашъ, а сега цѣлиятъ свѣтъ знае, че азъ имамъ мечи уши.“ — „Никому азъ не съмъ казвалъ, само на дупката казахъ“, изповѣдалъ си грѣха младиятъ бръснаринъ. Тогава царѣтъ казалъ: „Такава била волята Божия.“ Ее, питамъ сега, какво е спечелилъ онзи, който е казалъ, че царѣтъ има мечи уши? Значи, въ свѣта законѣтъ гласи — така казва Христосъ: „Въ свѣта нѣма скрито покрито, което да не се разкрие.“ Слѣдователно, по сжщия законъ и правдата нѣма да остане неразкрита.

Сега всичкиѣ хора искатъ да бждатъ праведни. Но какви? При сегашнитѣ праведни, които сж безъ свѣтлина, всѣки е праведенъ, всѣки е честенъ. Но при този праведенъ не можешъ да прочетешъ нито едно просто писмо, нито една глава отъ Евангелието, нито една свѣстна книга. Сега за праведнитѣ всички казватъ: „Не ни трѣбва правда. Който е праведенъ, да си отиде горѣ.“ Обаче иде день, когато правдата ще излѣзе тъй, както излѣзли „мечитѣ уши“. Така единъ день, по самия законъ — чрѣзъ свѣтлината — правдата на праведнитѣ ще излѣзе наявъ, и цѣлиятъ свѣтъ ще знае. Кой свѣтъ? „Въ Царството на Отца ми, казва Христосъ, ще просвѣтнатъ праведнитѣ.“ Тогава вие може да възразите: „Какво ни интересува насъ, че праведнитѣ ще просвѣтнатъ?“ Много важно е туй. Безъ свѣтлина въ свѣта не може да има еволюция.